

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 3. De Tertia unione voluntatis cum Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

De Theologia Ascetica

134

tio. 7. Operum quotidianorum perfectio. 8. Intentio rectificatio. 9. Sensuum internorum & externorum caldia. 10. Tribulationum generosa exantatio. 11. Pacis tranquillitatis fruitio. 12. Proximi per bona exempla & doctrinas ædificatio.

VI. Ex quibus omnibus haec temus dictis patet nunc contemplationem, cum sit clara & quieta intuitio divinorum voluntatem ad perfectum amorem inflamans, ut plures donum perfectorum esse, qui virtutis extinctis & virtutibus quisitis atque amore DEI magno condecoratis, eam mentem tranquillitatem habent, quam possint mentis obtutum ardere. Hoc tamen non obstante, neminem, ut nota est, ad contemplationis culmen emergere possit modo ab aliis per faciliores discursuum & affectuum vias incedat, & si pleat, quod Christus Matth. 7. dixit: *Quarite (per discensem inveneris. Petite (ardentia suspiria elicendo) & pulsate (per intensiores affectus instando) vobis:*

§. III.

De tertia unione voluntatis cum DEO

I. Haec unio in perfectissima voluntatis humana divina conformatio consistit, ad quam proinde runt. 1. Ut quidquid divina voluntati conformatio cognoverit, sive prosperum sit, sive adversum, canit reverentia, atque alacritate accepter, & exequatur non solum velit voluntas humana, quod vult, aut DEVS, sed etiam purissimo DEI amore allecta, foliorum actionibus beneplacitum illius querat. 3. Ut voluntas humana tam intime conjugatur divina, ut nullum rationabile, nihil esse, nihil vivere cupiat, nisi DEI voluntas esse, & Quod quidem est supremum vita spiritualis fabellum, quod omnia exercitia via unitivæ diriguntur, & in se sequitur, intimaque cordis latitia, beatitudo hujus vita. Ut totius Evangelicæ doctrinæ consistit.

II. Ex hac porro unione sequentes plerumque affectus non sine ingenti animæ emolumento ac solatio sequuntur.
1. *Admiratio* majestatis, aliarumque perfectionum divinarum. 2. *Gaudium* singulare de excellentia & operibus DEI. 3. *Laus* & *gratiarum actio* pro tot donis, cum desiderio cum videndi, possidendi, honorandi, & obediendi, optando, ut omnes illum agnoscant, ament, eique serviant. 4. *Zelus* fervens divinæ gloriae & salutis animarum. 5. *Fiducia* specialis de bonitate & providentia DEI, cum timore filiali, ne quid committat, per quod tantam Majestatem offendat, aut omnino ab ejus amore separetur.

§. IV.

De quarta unione reliquarum potentiarum cum D E O.

I. Inter alia Ascetarum axiomata illud non postremum censeri debet, quo dicunt, amorem operibus magis, quam verbis declarati; nam, ut sapienter S. Gregorius in hom. quādam adverit, *nunquam est amor DEI otiosus*; *operatur enim magna, si est: si autem operari renuit, amor non est*. Hinc & S. Joannes i. c. 3. hortatur: *Filioli, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate*; ut scilicet DEVM non tantum ex toto corde & anima, sed ex totis viribus etiam diligamus, id est, quidquid per exteriorē sensus & membra loquimur, & operamur, id ipsum quoque ad purissimum DEI amorem ordinemus; sic enim in ipsis etiam moribus & virtutibus DEO assimilabimur, dum scilicet, sicut ipse omnia ad extra propter se perfectissimo modo operatur; ita nos quoque, quæunque opera ex ejus voluntate suscepta omni possibili diligentia ac perfectione propter ipsum suscipimus & exequimur. Et hoc nempe est, quod Cant. 8. Sponsæ indicavit, dum solū ab eadem ut signaculum super eorū sed etiam super rachium ponit voluit, ut scilicet ex hoc disceret Sponsa, a notem suum non tantum affectivum, sed etiam effectivum esse, & in opus prodire debere.

I 4

git,